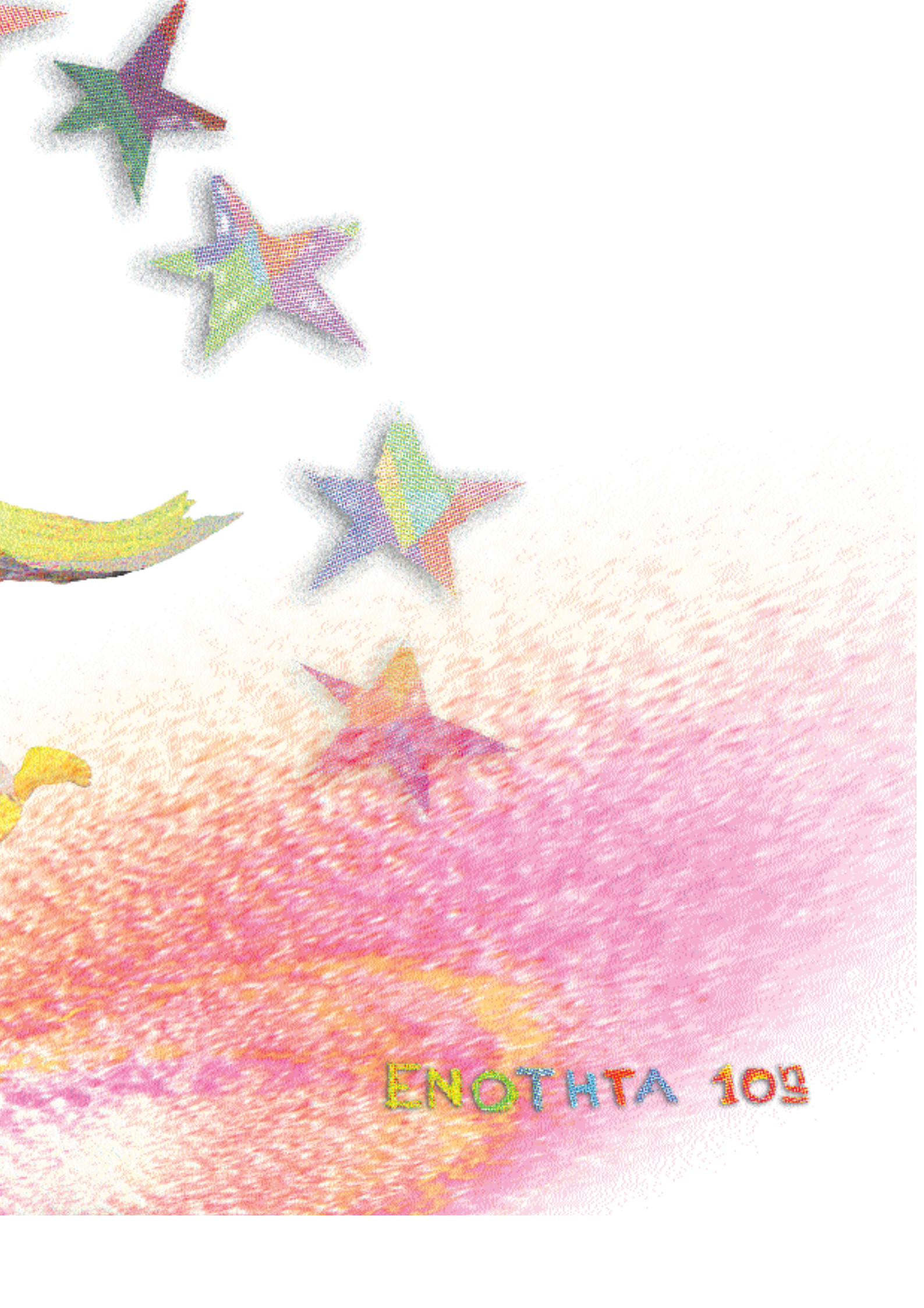

Χρυσιάρες

Μέρες

ΕΝΟΤΗΤΑ 109

Χριστουγεννιάτικο δώρο

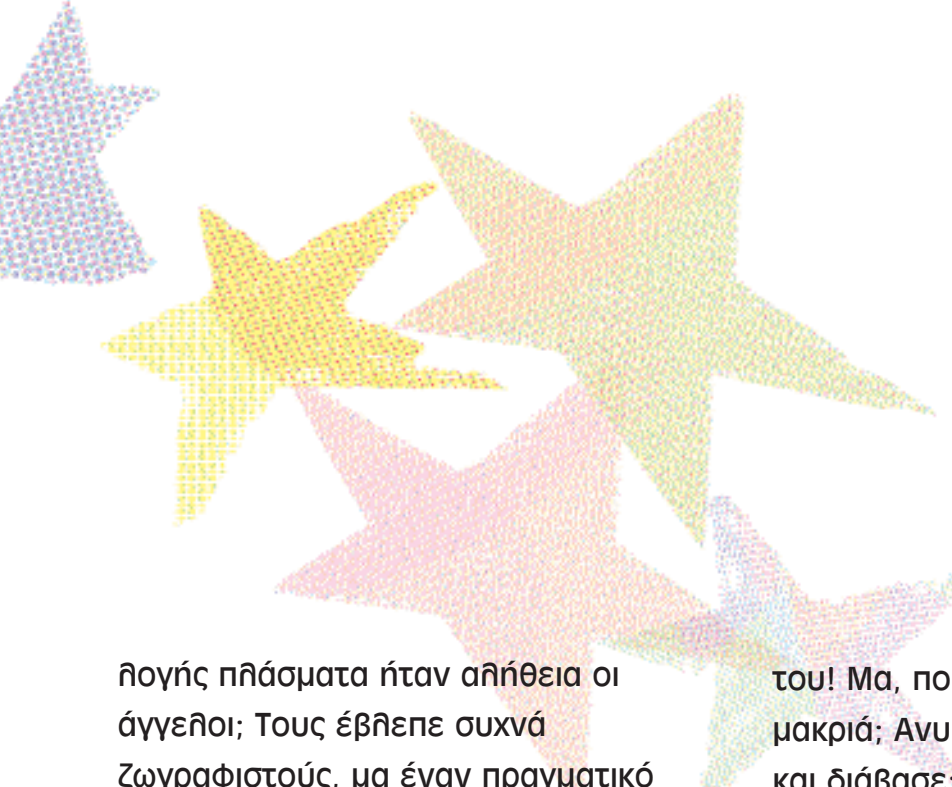
Παραμονή Χριστουγέννων και ένα προσφυγόπουλο από τα «κατεχόμενα» της Κύπρου, ο μικρός Άντης, βρίσκεται με τη μητέρα του σ' ένα κρύο και σκοτεινό αντίσκηνο, αναπολώντας τις ευτυχισμένες μέρες που ζούσε με την οικογένειά του στον τόπο του. Φέτος το μοναδικό δώρο που πήρε ήταν μια αλλαξιά μεταχειρισμένα ρούχα...

[...]

Ακόμα θυμόταν ζωηρά το ζεστό σπιτάκι τους, κοντά στον μεγάλο λαχανόκηπο... Και στις γιορτές δεν του απολείπανε ποτέ τα δώρα. Ρούχα και παπούτσια απ' τον πατέρα, παιχνίδια και μποναμάδες από τους θείους και τις θείες. Πώς λοιπόν, να ταιριάξει αυτό το «πάλη καλή» με την τωρινή κακοτυχία τους. Το λιγοστό κρατικό βοήθημα και οι λίγες λίρες που κέρδιζε η μάνα του από κάποιες μικρές δουλειές, που της παρουσιάζονταν αραιά και πού, τους έφταναν ίσα - ίσα να ψευτοπερνάνε*. Ή αυτά δεν στενοχωρούσαν τόσο τον

μικρό Άντη, όσο η μοναξιά του. Στο σχολείο έκανε παρέα με μερικούς συμμαθητές του, προσφυγόπουλα σαν τον ίδιο. Μα νοσταλγούσε τους παλιούς φίλους των ευτυχισμένων ημερών. Η μεγάλη καταστροφή τούς είχε σκορπίσει σε διαφορετικά σημεία του νησιού και τους είχε κάνει να χαθούν. Για τον μικρούλη Άντη όμως, υπήρχε μία παραπάνω απώλεια*. Στον πόλεμο, που τόσο αναπάντεχα είχε σαρώσει* τη χώρα, χάθηκε ο πατερούλης του.

Την παραμονή των Χριστουγέννων ο μικρός Άντης καθόταν μόνος στο δωμάτιό τους. Η μητέρα είχε πάει να πάρει λίγα τρόφιμα, που η κυβέρνηση μοίραζε για τις γιορτές στους πρόσφυγες απ' τη βοήθεια του Ο.Η.Ε. Σ' ένα παλιό χαρτόνι η μητέρα είχε ζωγραφισμένες μερικές φιγούρες: τον Ιωσήφ, το Χριστούλη, τη Μαρία, τους Μάγους, μικρά κατάλευκα αγγελιάκια ... Πιάνοντας ένα χάρτινο αγγελιάκι, ο μικρούλης απόμεινε σκεπτικός. Τι

λογής πλάσματα ήταν αλήθεια οι
άγγελοι; Τους έβλεπε συχνά
ζωγραφιστούς, μα έναν πραγματικό
δεν έτυχε ποτέ ν' ανταμώσει. Ούτε τον
δικό του. Γιατί, όπως έχει ακούσει,
κάθε άνθρωπος έχει έναν δικό του
άγγελο, που τον συντρέχει στις
κακοτυχιές και του δείχνει τον καλό
δρόμο. Φαίνεται πως ο δικός του ο
άγγελος δεν τον αγαπούσε. Αληθώς
δεν θα άφηνε να χαθεί ο καλός του
πατέρας, δεν θα άφηνε τη μητέρα να
παιδεύεται... Ο μικρός Άντης βούλιαξε
στο ονειροπόλημά* του.

[...]

Μέσα στη θλιβερή ησυχία ένα απαλό
θόρυβο τον ξάφνιασε. Είδε ένα φάκελο
να γλιστρά κάτω από την πόρτα.
Σηκώθηκε και τον πήρε στα χέρια του.
Από το γραμματόσημο κατάλαβε πως
ερχόταν από τη μακρινή πατρίδα του
και η έκπληξη κορυφώθηκε*, όταν στη
θέση του παραλήπτη διάβασε το όνομά

του! Μα, ποιος τον θυμήθηκε από τόσο
μακριά; Ανυπόμονα έσκισε το φάκελο
και διάβασε:

*«Αγαπημένε μου φίλε Άντη,
Δεν σ' έχω δει ποτέ. Όμως είσαι ο
καλύτερός μου φίλος. Τη διεύθυνσή
σου τη βρήκε ο πατέρας μου από την
Πρεσβεία. Θα ήθελα να σου στείλω ένα
δώρο, μα είμαστε φτωχοί. Έτσι σου
στέλνω μονάχα το γράμμα, για να σου
πω ότι σε αγαπώ πολύ και πως σε
νοιάζομαι εσένα και όλα τα παιδιά του
νησιού σου.*

*Φέτος τα Χριστούγεννα θα είμαι
πυημένος, γιατί θα σκέφτομαι πως δεν
έχεις δώρα και γηυκά. Εγώ θα έχω λίγα,
αληθά δεν τα θέλω, γιατί θα ντρέπομαι
που θα ξέρω ότι εσύ δεν θα έχεις
καθόλου.*

*Πρέπει όλα τα παιδιά να
συμφωνήσουμε, όταν μεγαλώσουμε να
είμαστε αγαπημένοι και μην κάνουμε
πολέμους.*

*Με όλη μου την αγάπη,
Ο φίλος σου Πέτρο*

Αν συμφωνούσε; Και βέβαια συμφωνούσε! Με μιας η θλίψη φτερούγισε μακριά του. Δεν ήταν λοιπόν μόνος. Ο Πέτρος τον νοιαζόταν εκεί πάνω. Ο φίλος του ο Πέτρος! Η μητέρα του, που μπήκε μόλις εκείνη τη στιγμή, δεν μπορούσε να εξηγήσει γιατί ο γιος της ήταν τόσο χαρούμενος, γιατί την αγκάλιαζε και τη φιλούσε, γιατί χοροπηδούσε τραγουδώντας τα κάλαντα. Μα η χαρά του μικρού Άντη μεταδινόταν και στην ίδια κι απ' τη μια στιγμή στην άλλη θαρρούσε πως οι φτωχικές προμήθειες* που κουβαλούσε, σαν από μια αναπάντεχη μαγεία, μεταμορφώθηκαν σ' όλη τα αγαθά της γης!

Ο γιος της κι αυτή είχαν πάρει για τα Χριστούγεννα τ' ωραιότερο δώρο. Την ανιδιοτελή* και πηγαία αγάπη ενός παιδιού. Την ελπίδα για έναν καλύτερο αυριανό κόσμο.

Κώστας Τζάμαλης,
«Χριστουγεννιάτικο δώρο»

- * να ψευτοπερνάνε: να ζουν πολύ φτωχικά
- * απώλεια: χάσιμο
- * είχε σαρώσει: είχε καταστρέψει
- * βούλιαξε στο ονειροπόλημά του: βυθίστηκε στα όνειρά του
- * κορυφώθηκε: έγινε ακόμη πιο μεγάλη
- * την ανιδιοτελή: που δεν περιμένει ανταλλάγματα
- * προμήθειες: τρόφιμα

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1. Γιατί είναι πομπημένος ο Άντης;
- 2. Τι τον στενοχωρεί περισσότερο απ' όλα;
- 3. Τι σκέφτεται για τους αγγέλους και τι για τον δικό του άγγελο;
- 4. Ποιο ήταν το ωραιότερο δώρο που πήρε τελικά, παραμονές Χριστουγέννων; Γιατί;
- 5. Τι θα έγραφες εσύ σήμερα σ' ένα παιδί που ζει στην Ιερουσαλήμ ή στη Γάζα;

Καλή Χρονιά

Τρία караβάκια με χρυσά πανιά,
με χρυσά πανιά,
τρία караβάκια με χρυσά πανιά
ήρθαν την αυγούηα, την Πρωτοχρονιά.

Τι καηά μας φέρνουν, έηα να μας πεις,
έηα να μας πεις,
τα χρυσά καράβια με τ' άσπρα πανιά,
που είδες την αυγούηα, την Πρωτοχρονιά.

Τρεις χρυσές κοπέηες, τρεις ομορφονιές,
τρεις ομορφονιές,
είδα στα καράβια με τ' άσπρα πανιά,
που ήρθαν την αυγούηα, την Πρωτοχρονιά.

Η μια γηυικά σφυρίζει, η άηηη τραγουδει,
και η ξανθούηα η τρίτη παίζπει το βιοηί.
Και μες στα καράβια με τ' άσπρα πανιά
ήρθαν να μας φέρουν την Καηή Χρονιά.

Μ. Δ. Στασινόπουηος

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ο μποναμάς
ο πρόσφυγας

η απώθεια
η κακοτυχία
η κυβέρνηση
η μαγεία
η παραμονή
η ομορφονιά
η προμήθεια

το βοήθημα
το ονειροπόλημα
το προσφυγόπουλο

αναπάντεχος, -η, -ο
ανιδιοτελής, -ής, -ές
κατάλευκος, -η, -ο
κρατικός, -ή, -ό
λιγιστός, -ή, -ό
πηγαίος, -α, -ο
πνευματικός, -ή, -ό

φτωχικός, -ή, -ό
χρυσός, -ή, -ό
αγκαθιάζω
βουηδιάζω
κορυφώνομαι
μεταμορφώνομαι
μοιράζω
νοσταλγώ
νοιιάζομαι
παιδεύομαι
σκορπίζω
στενοχωρώ
σφυρίζω
ψευτοπερνάω
χοροπηδώ

ανυπόμονα
αναπάντεχα
μονάχα
φέτος

το κρατικό βοήθημα
η ανιδιοτελής και πηγαία αγάπη
η ελπίδα για έναν καλύτερο αυριανό κόσμο
παραμονή Χριστουγέννων
παραμονή Πρωτοχρονιάς

ο ενθουσιασμός
η έκπληξη

→ κορυφώνεται

χρυσό

→ μετάλλιο
→ καράβι
→ κορίτσι